

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (peti senat)

z dne 7. marca 2013*

„Socialna varnost delavcev migrantov — Člen 46a Uredbe (EGS) št. 1408/71 — Nacionalna pravila za preprečevanje kumuliranja — Starostna pokojnina — Povišanje zneska, ki ga izplačuje država članica — Družinska pokojnina — Znižanje zneska, ki ga izplačuje druga država članica“

V zadevi C-127/11,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Arbeidshof te Antwerpen (Belgija) z odločbo z dne 3. marca 2011, ki je prispela na Sodišče 11. marca 2011, v postopku

Aldegonda van den Booren

proti

Rijksdienst voor Pensioenen,

SODIŠČE (peti senat),

v sestavi M. Ilešič, v funkciji predsednika petega senata, J.-J. Kasel (poročevalec) in M. Safjan, sodnika,
generalni pravobranilec: P. Cruz Villalón,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za belgijsko vlado L. Van den Broeck in C. Pochet, agentki, skupaj s P. Vanagtom in E. Poolsom, odvetnikoma,
- za Evropsko komisijo V. Kreuzschitz in M. van Beek, agenta,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

* Jezik postopka: nizozemščina.

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 46a Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti v različici, ki je bila spremenjena in posodobljena z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 3), kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1386/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2001 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 4, str. 129, v nadaljevanju: Uredba št. 1408/71), člena 4(3) PEU in členov od 45 PDEU do 48 PDEU.
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med A. van den Booren in Rijksdienst voor Pensioenen (nacionalni pokojninski urad, v nadaljevanju: NPU) zaradi uporabe belgijskih pravil za preprečevanje kumuliranja pri določitvi zneska belgijske družinske pokojnine, ki se izplačuje tožeči stranki.

Pravni okvir

Ureditev Unije

- 3 Člen 12(2) Uredbe št. 1408/71 določa:

„Kadar uredba ne določa drugače, se lahko določbe zakonodaje države članice, ki urejajo zmanjšanje, mirovanje ali odvzem dajatev v primeru prekrivanja [kumuliranja] z drugimi dajatvami socialne varnosti ali s kako drugo obliko dohodka, uveljavljajo tudi, kadar so te dajatve pridobljene po zakonodaji druge države članice ali kadar je bil tak dohodek pridobljen na ozemlju druge države članice.“
- 4 Poglavje 3 Uredbe št. 1408/71, naslovljeno „Starost in smrt (pokojnine)“, vsebuje člene od 44 do 51a.
- 5 Člen 45 Uredbe št. 1408/71 se nanaša na upoštevanje zavarovalnih dob ali dob prebivanja, dopolnjenih po zakonodajah, ki so veljale za zaposleno ali samozaposleno osebo, za pridobitev, ohranitev ali ponovno pridobitev pravice do dajatev.
- 6 Člen 46 Uredbe št. 1408/71 v odstavku 1 določa pravila, ki se uporabljajo, kadar so pogoji, ki jih zakonodaja države članice zahteva za upravičenost do dajatev, izpolnjeni brez uporabe člena 45 te uredbe. Odstavek 2 tega člena določa pravila, ki se uporabljajo, kadar so pogoji, ki jih zakonodaja države članice zahteva za upravičenost do dajatev, izpolnjeni šele z uporabo člena 45.
- 7 Člen 46a Uredbe št. 1408/71, ki vsebuje splošna pravila v zvezi z zmanjšanjem, mirovanjem ali odvzemom, ki se uporabljajo za invalidske dajatve, za pomoči ob smrti ali za preživele osebe po zakonodajah držav članic, določa:

„1. V tem poglavju ima prekrivanje [kumuliranje] dajatev iste vrste naslednji pomen: vsako prekrivanje [kumuliranje] invalidskih dajatev, pomoči ob smrti ali za preživele osebe, izračunanih ali zagotovljenih na osnovi zavarovalnih dob in/ali dob prebivanja, ki jih dopolni ena in ista oseba.

2. V tem poglavju prekrivanje [kumuliranje] dajatev različnih vrst pomeni vsako prekrivanje [kumuliranje] dajatev, ki se ne morejo obravnavati kot dajatve iste vrste v smislu odstavka 1.

3. Naslednja pravila veljajo za uporabo določb o zmanjšanju, mirovanju ali odvzemu, ki jih določa zakonodaja države članice v primeru prekrivanja [kumuliranje] dajatev za invalidnost, starost ali dajatve za preživele osebe z dajatvijo iste vrste ali dajatvijo druge vrste ali z drugim dohodkom:

- (a) dajatve, pridobljene po zakonodaji druge države članice, ali drugi dohodki, pridobljeni v drugi državi članici, se upoštevajo le v primerih, ko zakonodaja prve države članice predvideva upoštevanje dajatev ali dohodkov, pridobljenih v tujini;
- (b) upoštevajo se zneski dajatev, ki naj bi jih izplačevale druge države članice, pred odvedbo davkov, prispevkov za socialno varnost in drugih posameznih davščin ali odbitkov;
- (c) ne upoštevajo se zneski dajatev, pridobljenih po zakonodaji drugih držav članic, ki se dodeljujejo na podlagi prostovoljnega ali prostovoljnega nadaljevanja zavarovanja;
- (d) kadar se določbe o zmanjšanju, mirovanju ali odvzemu uporabljajo po zakonodaji zgolj ene države članice, ker oseba prejema dajatve podobne ali različne vrste, izplačljive po zakonodaji drugih držav članic, ali druge dohodke, pridobljene na ozemlju drugih držav članic, se lahko dajatve, izplačljive po zakonodaji prve države članice, zmanjšajo samo do zneska dajatev, izplačljivega po zakonodaji drugih držav članic oziroma dohodka, pridobljenega na ozemlju drugih držav članic.“

- 8 Člen 46b(1) te uredbe, ki vsebuje posebne določbe, ki veljajo v primerih prekrivanja [kumuliranja] dajatev iste vrste po zakonodajah dveh ali več držav članic, določa:

„Določbe o zmanjšanju, mirovanju ali odvzemu, ki jih določa zakonodaja države članice, se ne smejo uporabljati za dajatve, izračunane v skladu s členom 46(2).“

Belgijska ureditev

- 9 Člen 52(1) kraljevega odloka z dne 21. decembra 1967 o splošni ureditvi starostnih in družinskih pokojnin za zaposlene osebe (*Moniteur belge* z dne 16. januarja 1968), kakor je bil spremenjen s kraljevim odlokom z dne 9. julija 1997 (v nadaljevanju: kraljevi odlok z dne 21. decembra 1967), določa:

„Če lahko preživeli zakonec zahteva družinsko pokojnino na podlagi pokojninskega sistema zaposlenih delavcev in eno ali več starostnih pokojnin ali kakršnih koli ugodnosti na podlagi pokojninskega sistema zaposlenih delavcev ali enega ali več drugih pokojninskih sistemov, se družinska pokojnina lahko izplačuje poleg teh starostnih pokojnin samo, če skupen znesek ne presega višine 110 % družinske pokojnine, ki bi bila dodeljena preživelemu zakoncu za polno delovno dobo.

[...]“

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

- 10 A. van den Booren, rojena 18. avgusta 1920, stanuje v Maastrichtu (Nizozemska). Njen mož, J. Bartels, ki je umrl 1. marca 1982, je bil v Belgiji v letih od 1951 do 1961 med drugim zaposlen kot rudar.
- 11 NPU je A. van den Booren z upravno odločbo z dne 11. julija 1986 retroaktivno od 1. avgusta 1985 priznal belgijsko družinsko pokojnino v bruto znesku 1 879,03 EUR letno (indeks 319,78). Od istega dne je pritožnica prejela tudi nizozemsko starostno pokojnino na podlagi Algemene Ouderdomswet (splošni zakon o starostnem pokojninskem zavarovanju, v nadaljevanju: AOW) v višini 827,13 EUR letno.

- 12 Z odločbo z dne 20. maja 2003 je bila nizozemska starostna pokojnina A. van den Booren zvišana na 869,24 EUR na mesec (oziroma 10 430,88 EUR na leto) z retroaktivnim učinkom od 1. januarja 2002.
- 13 Do tega povišanja je prišlo zaradi okoliščine, da je konec leta 2002 nizozemski zakonodajalec zapolnil pravno praznino, ki je obstajala za nekatere poročene ženske, stanujoče na Nizozemskem, katerih zakonski partner ni bil zavarovan na podlagi AOW, ker je v obdobju med 1. januarjem 1957 in 1. januarjem 1980 poklicno dejavnost opravljal v tujini.
- 14 Bureau voor Belgische Zaken (urad za belgijske zadeve) je 23. januarja 2004 NPU poslal kopijo odločbe z dne 20. maja 2003.
- 15 NPU je s priporočeno pošto z dne 12. avgusta 2004 obvestil A. van den Booren, da je bila odločba z dne 11. julija 1986 spremenjena tako, da je bila po povišanju njene nizozemske starostne pokojnine od 1. januarja 2002 njena belgijska družinska pokojnina, ki je tedaj znašala 2 845,49 EUR bruto, znižana na 1 866,18 EUR bruto (indeks 107,30). Z istim dopisom je NPU od A. van den Booren zahteval tudi vračilo neupravičeno izplačanih zneskov za obdobje od 1. marca do 31. julija 2004 v višini 506,45 EUR.
- 16 A. van den Booren je vložila tožbo zoper odločbo o spremembi njene družinske pokojnine ter zoper odločbo o vračilu pri Arbeidsrechtbank te Tongeren (delovno sodišče v Tongerenu), ki je s sodbo z dne 21. oktobra 2009 to tožbo razglasilo za neutemeljeno. Natančneje, glede argumenta, ki ga je podala A. van den Booren in ki se nanaša na člen 46a Uredbe št. 1408/71, je to sodišče menilo, da ni prišlo do kršitve tega člena. Ker naj bi bilo treba nizozemsko starostno pokojnino šteti za ugodnost, ki nadomešča starostno pokojnino, naj bi bilo treba na podlagi člena 46a(3)(a) Uredbe št. 1408/71 znižati belgijsko družinsko pokojnino (glej sodbo z dne 7. marca 2002 v zadevi Insalaca, C-107/00, Recueil, str. I-2403).
- 17 To sodišče je poleg tega menilo tudi, da ni prišlo do kršitve temeljne svoboščine o gibanju delavcev. Sodbi, na kateri se je v ta namen sklicevala A. van den Booren (sodbi z dne 5. oktobra 1994 v zadevi van Munster, C-165/91, Recueil, str. I-4661, in z dne 26. septembra 2000 v zadevi Engelbrecht, C-262/97, Recueil, str. I-7321), naj bi se nanašali na drugačne položaje. To sodišče je navedlo, da člen 52(1) kraljevega odloka z dne 21. decembra 1967 velja brez razlik tako za belgijske državljane, ki so vedno živeli v Belgiji, kot za delavce migrante in da uporaba pravila iz člena 52 ne povzroči nobenega zmanjšanja celotnih prihodkov A. van den Booren.
- 18 A. van den Booren je 27. novembra 2009 vložila pritožbo zoper to odločbo pri Arbeidshof te Antwerpen. Zatrjuje, da uporaba člena 52(1) kraljevega odloka z dne 21. decembra 1967 krši člen 46a Uredbe št. 1408/71 in vsekakor pomeni oviro za pravico do prostega gibanja oseb iz členov od 39 ES do 42 ES. A. van den Booren se glede tega sklicuje na zgoraj navedeni sodbi van Munster in Engelbrecht, na podlagi katerih mora nacionalno sodišče nacionalni zakon razlagati v skladu z zahtevami prava Unije in tega prava ne sme uporabiti, če bi bila posledica njegove uporabe v povezavi s predpisi druge države članice v nasprotju s temi zahtevami.
- 19 V teh okoliščinah je Arbeidshof te Antwerpen prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:
 - „1. Ali je člen 52(1) kraljevega odloka z dne 21. decembra 1967 [...], na podlagi katerega se zaradi uvedbe enakega obravnavanja moških in žensk v skladu z zakonom z dne 28. marca 1985 zmanjša družinska pokojnina, zato ker se je povečala starostna pokojnina, priznana na podlagi [AOW], združljiv s pravom [Unije], natančneje s členom 46a Uredbe (EGS) št. 1408/71 [...]?

2. Ali je člen 52(1) kraljevega odloka z dne 21. decembra 1967 [...] – če se ta določba razlaga tako, da se starostna pokojnina, ki je bila priznana na podlagi [AOW], šteje za starostno pokojnino v smislu te določbe ali kot ugodnost, ki velja kot takšna – združljiv s pravom [Unije], natančneje s členi [4(3) PEU in od 45 PDEU do 48 PDEU], in ali se, če ni združljiv, člen 52(1) kraljevega odloka z dne 21. decembra 1967 [...] ne sme uporabiti?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Dopustnost

- 20 V pisnih stališčih je belgijska vlada najprej izpodbijala dopustnost tega predloga za sprejetje predhodne odločbe, ker naj predložitveno sodišče ne bi v zadostni meri navedlo niti pravne podlage in dejanskega stanja niti nujnosti predložitve vprašanj za predhodno odločanje.
- 21 V zvezi s tem je treba poudariti, da lahko le nacionalna sodišča, pred katerimi teče sodni postopek in ki morajo prevzeti odgovornost za sodbo, ki jo izdajo, glede na posebnosti zadeve presodijo o nujnosti sprejetja predhodne odločbe, da bi lahko izdala sodbo, in o upoštevnosti vprašanj, ki jih zastavijo Sodišču. Ker se postavljena vprašanja nanašajo na razlago prava Unije, mora Sodišče načeloma odločiti (sodbi z dne 10. marca 2009 v zadevi Hartlauer, C-169/07, ZOdl., str. I-1721, točka 24 in navedena sodna praksa, in z dne 1. julija 2010 v zadevi Sbarigia, C-393/08, ZOdl., str. I-6337, točka 19).
- 22 Zato se predpostavlja, da so vprašanja o pravu Unije upoštevna. Zavrnitev predloga nacionalnega sodišča je tako mogoča samo, če je jasno, da zahtevana razlaga prava Unije nima nobene zveze z dejanskim stanjem ali predmetom spora v postopku v glavni stvari, če je problem hipotetičen ali če Sodišče nima na voljo pravnih in dejanskih elementov, ki so potrebni za to, da bi lahko na zastavljena vprašanja dalo koristne odgovore (glej v tem smislu sodbo z dne 5. decembra 2006 v združenih zadevah Cipolla in drugi, C-94/04 in C-202/04, ZOdl., str. I-11421, točka 25, in zgoraj navedeno sodbo Sbarigia, točka 20).
- 23 V tem primeru pa to ni tako. Treba je namreč ugotoviti, da predložitvena odločba zadostno opisuje pravni in dejanski okvir spora o glavni stvari, ki Sodišču omogoča, da koristno odgovori na postavljena vprašanja.
- 24 Poleg tega je treba poudariti, da je bilo belgijski vladi omogočeno, da zavzame stališče o postavljenih vprašanjih, kot je to razvidno iz pisnih stališč, vloženi v skladu s členom 23 Statuta Sodišča Evropske unije.
- 25 Iz tega sledi, da je ta predlog za sprejetje predhodne odločbe dopusten.

Vsebinska presoja

- 26 Najprej je treba spomniti, da čeprav naloga Sodišča ni, da se v okviru postopka, uvedenega na podlagi člena 267 PDEU, izreče o skladnosti predpisov notranjega prava z določbami prava Unije, pa je kljub temu pristojno za to, da nacionalnemu sodišču poda vse elemente razlage, ki spadajo v pravo Unije, ki bi mu omogočili presojo skladnosti teh predpisov z ureditvijo Unije (glej zlasti sodbo z dne 15. decembra 1993 v zadevi Hünermund in drugi, C-292/92, Recueil, str. I-6787, točka 8).
- 27 Zato je treba ti vprašanja za predhodno odločanje, ki ju je treba obravnavati skupaj, razumeti tako, da se z njima v bistvu sprašuje, ali je treba določbe Uredbe št. 1408/71, natančneje njen člen 46a, razlagati tako, da nasprotujejo ureditvi države članice, ki vsebuje določbo, na podlagi katere je družinska pokojnina, ki se izplačuje v tej državi članici, znižana zaradi povišanja starostne pokojnine, ki se

izplačuje na podlagi zakonodaje druge države članice, in ali, v primeru nikalnega odgovora, primarno pravo Unije, natančneje člen 4(3) PEU in členi od 45 PDEU do 48 PDEU nasprotujejo uporabi take nacionalne zakonodaje.

- 28 Najprej je treba spomniti, da je treba v skladu z ustaljeno sodno prakso na nacionalno pravilo gledati kot na določbo, ki ureja zmanjšanje dajatev, v smislu Uredbe št. 1408/71, če je posledica izračuna, ki ga uvaja, zmanjšanje zneska pokojnine, ki bi jo oseba lahko zahtevala, ker je upravičena do dajatve v drugi državi članici (zgoraj navedena sodba Insalaca, točka 16).
- 29 Glede tega je iz člena 12(2) Uredbe št. 1408/71 razvidno, da se lahko določbe zakonodaje države članice, ki urejajo zmanjšanje dajatev, kadar uredba ne določa drugače, zoper upravičence dajatve, ki jo izplačuje ta država članica, ki so lahko upravičeni tudi do drugih dajatev iz socialne varnosti, uveljavljajo tudi, kadar so te dajatve pridobljene po zakonodaji druge države članice (zgoraj navedena sodba Insalaca, točka 22).
- 30 Izjema od načela iz člena 12(2) Uredbe št. 1408/71 je predvidena v členu 46b(1) te uredbe in določa, da se v primerih kumuliranja dajatev iste vrste določbe o zmanjšanju, ki jih določa zakonodaja države članice, ne smejo uporabljati za dajatve, izračunane v skladu s členom 46(2) te uredbe (zgoraj navedena sodba Insalaca, točka 23).
- 31 Glede tega je iz ustaljene sodne prakse razvidno, da je treba za prejemke socialne varnosti šteti, da so iste vrste v smislu člena 12(2) Uredbe št. 1408/71, če so njihovi predmet in cilj ter osnova za izračun in pogoji za njihovo dodelitev enaki (sodbi z dne 6. oktobra 1987 v zadevi Stefanutti, 197/85, Recueil, str. 3855, točka 12, in z dne 11. avgusta 1995 v zadevi Schmidt, C-98/94, Recueil, str. I-2559, točka 24, ter zgoraj navedena sodba Insalaca, točka 24).
- 32 Člen 46a(1) Uredbe št. 1408/71 pojasnjuje, da se za kumuliranje dajatev iste vrste šteje kumuliranje invalidskih dajatev, pomoči ob smrti ali za preživele osebe, „izračunanih ali zagotovljenih na osnovi zavarovalnih dob in/ali dob prebivanja, ki jih dopolni ena in ista oseba“. V skladu z odstavkom 2 tega člena dajatev, izračunanih na podlagi karier dveh različnih oseb, ni mogoče šteti za dajatve iste vrste v smislu odstavka 1 tega člena (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Stefanutti, točka 13, in sodbo z dne 12. februarja 1998 v zadevi Cordelle, C-366/96, Recueil, str. I-583, točki 20 in 21).
- 33 Če pa se na podlagi pisnih stališč, predloženih Sodišču, izkaže, da je bila belgijska družinska pokojnina, ki se izplačuje A. van den Booren, izračunana na podlagi poklicne kariere njenega pokojnega moža, in da se ji nizozemska starostna pokojnina izplačuje na njeni osebni podlagi, teh dveh dajatev ni mogoče šteti za dajatvi iste vrste, ki jih zajema izjema iz člena 46b(1) Uredbe št. 1408/71.
- 34 Zato Uredba 1408/71 ne nasprotuje uporabi nacionalnega pravila za preprečevanje kumuliranja, kot je ta, ki ga navaja predložitveno sodišče, če se spoštuje omejitve, ki jih nalaga Uredba št. 1408/71.
- 35 Glede tega Uredba št. 1408/71 v členu 46a(3)(d) določa zlasti, da kadar se pravila za preprečevanje kumuliranja uporabljajo po zakonodaji zgolj ene države članice, ker oseba prejema dajatve podobne ali različne vrste, izplačljive po zakonodaji druge države članice, se lahko dajatve, izplačljive po zakonodaji prve države članice, zmanjšajo samo do zneska dajatev, izplačljivega po zakonodaji druge države članice (zgoraj navedena sodba Cordelle, točka 14).
- 36 Zato se ob uporabi tega pravila belgijska družinska pokojnina zadevne osebe lahko zmanjša samo do zneska nizozemske starostne pokojnine (zgoraj navedena sodba Cordelle, točka 15).
- 37 V teh okoliščinah je treba v zvezi s tem zaključiti, da člen 46a Uredbe št. 1408/71 ne nasprotuje ureditvi države članice, ki vsebuje določbo, na podlagi katere je družinska pokojnina, ki se izplačuje v tej državi članici, znižana zaradi povišanja starostne pokojnine, ki se izplačuje na podlagi zakonodaje druge države članice, če so izpolnjeni pogoji iz člena 46a(3)(d).

- 38 Vendar je treba tako podano razlago Uredbe št. 1408/71 razumeti tako, da ne vpliva na rešitev, ki bi izhajala iz morebitne uporabe določb primarnega prava. Ugotovitev, da je nacionalni ukrep lahko skladen z določbo sekundarnega prava, v tem primeru z Uredbo št. 1408/71, namreč nima nujno za posledico, da tega ukrepa ne bilo treba presojsati z vidika določb Pogodbe (sodba z dne 16. julija 2009 v zadevi von Chamier-Glisczinski, C-208/07, ZOdl., str. I-6095, točka 66 in navedena sodna praksa).
- 39 V teh okoliščinah predložitveno sodišče natančneje sprašuje o obstoju ovire za izvajanje pravice do prostega gibanja v zadevi, ki jo obravnava, podobno kot v zgoraj navedenih sodbah Sodišča van Munster in Engelbrecht.
- 40 Najprej pa je treba spomniti, da sta se zgoraj navedeni sodbi van Munster in Engelbrecht nanašali na primer zmanjšanja belgijske pokojnine enega od zakoncev zaradi uporabe ločene stopnje namesto stopnje, ki velja za gospodinjstvo, po priznanju pokojnine ali druge ugodnosti drugemu zakoncu in ne, kakor v zadevi v glavni stvari, na primer kumuliranja belgijske družinske pokojnine in nizozemske starostne pokojnine pri eni sami osebi.
- 41 Zato rešitev iz teh dveh sodb ni prenosljiva na položaj, kakršen je ta v zadevi v glavni stvari.
- 42 Dalje, čeprav je res, da ob neusklajenosti na ravni Unije vsaka država članica določi pogoje za odobritev dajatev s področja socialne varnosti, pa morajo države članice pri izvajanju te pristojnosti vsekakor spoštovati pravo Unije (glej v tem smislu zlasti zgoraj navedeno sodbo von Chamier-Glisczinski, točka 63 in navedena sodna praksa).
- 43 V zvezi s tem je dovolj, da se glede določb primarnega prava, na katere se sklicuje predložitveno sodišče, poudari, da člen 45 PDEU izvaja temeljno načelo, v skladu s katerim delovanje Unije med drugim vključuje ukinitvev ovir za prosto gibanje oseb med državami članicami (sodba z dne 26. januarja 1999 v zadevi Terhoeve, C-18/95, Recueil, str. I-345, točka 36 in navedena sodna praksa).
- 44 Zato pravo Unije nasprotuje vsakemu nacionalnemu ukrepu, ki bi, tudi če se ga uporablja brez diskriminacije glede na državljanstvo, državljanke Skupnosti lahko oviral ali jim naredil manj privlačno izvajanje temeljnih svoboščin, zagotovljenih s Pogodbo (sodba z dne 1. aprila 2008 v zadevi Gouvernement de la Communauté française in gouvernement wallon, C-212/06, ZOdl., str. I-1683, točka 45 in navedena sodna praksa).
- 45 Iz ustaljene sodne prakse je razvidno, da je mogoče dopustiti tovrstne nacionalne ukrepe samo pod pogojem, da sledijo ciljem v javnem interesu, da so primerni za zagotovitev uresničitve teh ciljev in da ne presegajo tega, kar je nujno potrebno za uresničitev cilja, ki mu sledijo (zgoraj navedena sodba Gouvernement de la Communauté française in Gouvernement wallon, točka 55 in navedena sodna praksa).
- 46 Zato je naloga nacionalnega sodišča, da presodi združljivost zadevne nacionalne zakonodaje z zahtevami prava Unije, tako da preveri, ali belgijsko pravilo za preprečevanje kumuliranja, ki se sicer uporablja brez razlik za nacionalne subjekte in za državljanke drugih držav članic, ne povzroči, da je zadevna oseba v slabšem položaju v primerjavi s položajem, v katerem je oseba, glede katere ni podanega nobenega čezmejnega elementa, in če bi bil obstoj takega slabšega položaja ugotovljen, ali v obravnavanem primeru zadevno nacionalno pravilo utemeljujejo objektivni razlogi in ali je sorazmerno glede na cilj, ki mu nacionalno pravo zakonito sledi.
- 47 Glede na vse zgoraj navedeno je treba na predloženi vprašanji odgovoriti tako:
- Člen 46a Uredbe št. 1408/71 je treba razlagati tako, da ne nasprotuje ureditvi države članice, ki vsebuje določbo, na podlagi katere je družinska pokojnina, ki se izplačuje v tej državi članici, zmanjšana zaradi povišanja starostne pokojnine, ki se izplačuje na podlagi zakonodaje druge države članice, če so izpolnjeni pogoji iz člena 46a(3)(d).

— Člen 45 PDEU je treba razlagati tako, da ne nasprotuje uporabi take nacionalne ureditve, če ta ne povzroči, da je tožeča stranka v slabšem položaju v primerjavi s položajem, v katerem je oseba, glede katere ni podanega nobenega čezmejnega elementa; če pa to povzroči, pa ji ne nasprotuje, če je ta ureditev objektivno upravičena in sorazmerna glede na cilj, ki mu nacionalno pravo zakonito sledi, kar pa mora preveriti nacionalno sodišče.

Stroški

⁴⁸ Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (peti senat) razsodilo:

Člen 46a Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti v različici, ki je bila spremenjena in posodobljena z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1386/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2001, je treba razlagati tako, da ne nasprotuje ureditvi države članice, ki vsebuje določbo, na podlagi katere je družinska pokojnina, ki se izplačuje v tej državi članici, zmanjšana zaradi povišanja starostne pokojnine, ki se izplačuje na podlagi zakonodaje druge države članice, če so izpolnjeni pogoji iz člena 46a(3)(d).

Člen 45 PDEU je treba razlagati tako, da ne nasprotuje uporabi take nacionalne ureditve, če ta ne povzroči, da je tožeča stranka v slabšem položaju v primerjavi s položajem, v katerem je oseba, glede katere ni podanega nobenega čezmejnega elementa; če pa to povzroči, pa ji ne nasprotuje, če je ta ureditev objektivno upravičena in sorazmerna glede na cilj, ki mu nacionalno pravo zakonito sledi, kar pa mora preveriti nacionalno sodišče.

Podpisi